

statningsansvar. I et sådant tilfælde gælder derimod den ovenfor nævnte almindelige ulovbestemte erstatningsregel (culpa-reglen), hvorefter ejeren af dyret vil kunne blive draget erstatningsretligt til ansvar, hvis vedkommende har handlet uagtsomt eller forsætligt. Ved vurderingen af ejerens ansvar, vil der blandt andet kunne inddrages en vurdering af, om dyret har været indhegnet forsvarligt. Det bemærkes dog, at passagerer i en bil normalt også vil kunne opnå erstatning for personskade fra den involverede bils lovpligtige ansvarsforsikring. Denne forsikring dækker således på objektivet grundlag skader, som forvoldes ved et færdselsuheld.

Regler om pligt til at tegne en ansvarsforsikring er i praksis normalt kombineret med regler om objektivet ansvar. Dette er f.eks. tilfældet på færdselsområdet og efter hundeloven, hvor det er lovpligtigt at tegne en ansvarsforsikring på henholdsvis bilen og hunden.

En fravigelse af udgangspunktet om, at kun personer, der handler uagtsomt eller forsætligt, kan pålægges erstatningsansvar, bør efter min mening kræve, at der er et meget væsentligt behov herfor navnlig under hensyn til skadesrisikoen ved den pågældende aktivitet. Jeg finder ikke, at hold af husdyr generelt kan siges at indebære en særligt forhøjet risiko for skadeforvoldelse. På det foreliggende grundlag er det endvidere min opfattelse, at de foreliggende erfaringer med hensyn til skadelidtes muligheder for at få udbetalt erstatning i de tilfælde, hvor ejeren af et husdyr kan gøres ansvarlig (efter culpa-reglen), ikke tilsiger, at der er behov for en så vidtgående ordning som, at alle ejere af husdyr skal tegne ansvarsforsikring for de skader, som dyrene måtte forvolde.

Jeg har således ikke aktuelle overvejelser om at foreslå lovændringer på området.

Forsikring & Pension har i øvrigt oplyst, at hvis en bilejer har valgt at tegne en kaskoforsikring, vil denne forsikring normalt dække skader på bilen, der forvoldes ved sammenstød med større dyr.

Spm. nr. S 5295

Til kirkeministeren (2/9 04) af:

Jann Sjursen (KD):

»Vil ministeren redegøre for baggrunden for, at der ikke har været afholdt møder i arbejdsgrup-

pen, som skal arbejde med konkrete tiltag, der kan forbedre præsternes psykosociale arbejdsmiljø, og vil ministeren redegøre nærmere for planerne for arbejdsgruppen?«

Begrundelse

Spørgeren stiller sig uforstående over for, at der endnu ikke har været afholdt møder i arbejdsgruppen, eftersom der gennem længere tid har været fokus på præsternes psykosociale arbejdsmiljø.

Svar (8/9 04)

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Kommissoriet for arbejdsgruppen om det psykosociale arbejdsmiljø for præster blev ved brev af 26. maj 2004 sendt til Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer, Danmarks Provsteforening, Den danske Præsteforening og samtlige biskopper med anmodning om, at foreningerne og biskopperne hver udpegede en repræsentant til arbejdsgruppen.

I slutningen af juni måned havde ministeriet modtaget meddelelse om, hvem der var udpeget som repræsentanter. Det blev aftalt med Den danske Præsteforenings og biskoppernes repræsentanter, at man umiddelbart efter sommerferien ville indkalde til det første møde i arbejdsgruppen. Det er således netop i disse dage ved at blive afklaret, hvornår det første møde kan finde sted.

I kommissoriet er det fastslået, at arbejdsgruppen særligt skal tage sigte på forhold som:

- manglende formel synlig ledelse i forhold til præster
- forventningspres og myter om præsterollen, herunder spørgsmålet om inddragelse af andre end præsten til at medvirke til løsning af kirkelige opgaver
- mulighed for gennemførelse af målsætningsdebat eventuelt i forbindelse med arbejdspladsvurderingen

Arbejdsgruppen bør i denne forbindelse undersøge mulighederne for at etablere begrænsede lokale forsøg i pastorater, provstier eller stifter med henblik på eventuelt at udarbejde et inspirationskatalog med forslag og paradigmer.

Endvidere bør arbejdsgruppen: